

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322010122
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8322010122.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.12.2022 v trestnej veci obžalovanej A. B. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/11/2022 zo dňa 07.06.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovanej C. A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovanú A. B. vinnou z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 21.02.2022 v čase o 22.26 hod. jazdila na osobnom motorovom vozidle značky Renault Megan Scenic, ev. č. D. XXXBR po obci Kochanovce, okres Humenné, kde bola hliadkou obvodného oddelenia Policajného zboru Humenné zastavená a kontrolovaná a následne podrobená dychovej skúške na alkohol, pri ktorej jej bola nameraná v čase o 22.28 hod. dňa 21.02. 2022 hodnota 0,52 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu a pri opakovanej dychovej skúške v čase o 22.46 hod. dňa 21.02.2022 jej bola nameraná hodnota 0,50 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu, pričom po zákonom poučení sa na odber a vyšetrenie krvi nežiadala.

Za to jej súd podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. j), l) Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona jej výkon uloženého trestu podmienene odložil. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona jej určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona jej súd uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 3 rokov.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaná, a to proti výroku o vine a treste, ktoré odôvodnila prostredníctvom obhajcu, kde úvodom poukázala na ustanovenia § 2 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak, než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR, policajti nemôžu bez legitímneho dôvodu, svojvoľne zastavovať dopravné prostriedky. Odvolateľka má za to, že ako vodič motorového vozidla sa nedopustila žiadneho priestupku alebo trestného činu a podľa jej názoru, policajti nemali akúkoľvek informáciu o protiprávnej činnosti posádky motorového vozidla, preto policajná hliadka auto nemohla len tak zastaviť. Účelom zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke totiž nie je náhodné zastavovanie vozidiel. Policajti síce dohliada na bezpečnosť a plynulosť premávky, no to neznamená, že môže bezdôvodne zastavovať a kontrolovať posádku a vozidlá, ktorých jazda je v poriadku, pretože by to predstavovalo zásah do práv a slobôd jednotlivca garantovaných ústavou. Policajti je oprávnený zastaviť auto v prípade, ak vodič nedodržiava pravidlá cestnej premávky a jeho jazda nekorešponduje s bežným užívaním pozemných komunikácií. V situácii, ak príslušník PZ zastaví

motorové vozidlo bez akéhokoľvek legitímneho dôvodu, napríklad iba na účely preverenia potrebných dokladov vodiča, takáto činnosť policajta od začiatku nie je v súlade s právnymi predpismi, a z tohto dôvodu nemôže existovať legálny základ ani pre realizáciu jeho ďalších oprávnení. Zároveň, podľa odvolateľky, platí, že ak sa vodič dopustil priestupku z jedného dôvodu, policajt nemôže vykonať ďalšiu odlišnú kontrolu. V prípade, ak mali policajti vedomosť, podozrenie o tom, že mala spáchať trestný čin, mali, podľa odvolateľky, postupovať voči nej podľa iných ustanovení Trestného poriadku. Postup policajtov bol, podľa odvolateľky, nezákonný, nebola zákonným spôsobom poučená o svojich právach, zabezpečené dôkazy sú nezákonné. Odvolateľka poukázala na to, že motorové vozidlo riadila z dôvodu, že potrebovala zabezpečiť pre svojho brata lieky, nakoľko mal brat záchvat. Tieto skutočnosti súd nepreveroval.

Podľa názoru odvolateľky je dychový analyzátor, používaný Policajným zborom Slovenskej republiky, vhodný ako efektívne skriningové zariadenie, ktoré spoľahlivo identifikuje osoby, ktoré alkohol nepožili. Súčasne však výsledok dychovej skúšky nemá príliš veľkú výpovednú hodnotu. Zákon č. 219/1996 Z. z. o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov a o zriaďovaní a prevádzke protialkoholických záchytných izieb, ako lex generalis upravuje spôsob ošetrovania na zistenie prítomnosti alkoholu a návykových látok, pokiaľ osobitný predpis neobsahuje vlastnú úpravu. V § 5 ods. 4 je uvedené, že vyšetrenie na zistenie alkoholu sa vykonáva dychovou skúškou prístrojom, ktorým sa určí objemové % alkoholu v krvi, nie v dychu. Dychové analyzátory patria podľa § 8 zák. č. 142/2000 Z. z. o metrologii medzi určené meradlá, nakoľko nesprávne výsledky merania môžu poškodiť záujmy fyzických osôb, právnických osôb alebo spoločnosti. Výslovne sú uvedené ako určené meradlá aj vo vyhláske číslo 210/2000 Z. z. o meradlách a metrologickej kontrole v prílohe 1 ako položka 7. 5. 2 podliehajú typovému schváleniu a typovému overeniu. Podrobnosti o dychových analyzátoroch upravuje príloha č. 25 vyhlášky. Následné overenie prístrojov sa vykonáva v presne stanovených časových intervaloch, ktoré sú dané vyhláškou č. 210/2000 Z. z. úradu normalizácie metrologie a skúšobníctva o meradlách a metrologickej kontrole v znení neskorších predpisov. Zisťovanie stupňa ovplyvnenia alkoholom na základe merania jeho koncentrácie vo vydychovanom vzduchu iba vychádza z predpokladu, že možno stanoviť prepočítavací faktor, s pomocou ktorého možno z koncentrácie alkoholu vo vydychovanom vzduchu usudzovať koncentráciu alkoholu v krvi. S poukazom na uvedené sa v trestnom konaní, podľa odvolateľky, vyžaduje, aby súdy dosiahli najvyššieho možného stupňa istoty, ktoré je možné od stupňa ľudského poznania vyžadovať. Rozširujúcim výkladom uvedenú zásadu použiť vo všetkých trestných konaniach.

Podstatou princípu in dubio pro reo, podľa názoru odvolateľky je, že ak po vykonaní dokazovania pretrvávajú pochybnosti o existencii relevantných skutkových okolností, ktoré nie je možné odstrániť ani vykonaním ďalších dôkazov, orgány činné v trestnom konaní sú povinné rozhodnúť v prospech obvineného.

V prípade, ak by súd dospel k záveru, že odvolateľka spáchala trestný čin, potom trest zákazu činnosti uložený rozsudkom považuje za neprimerane prísny a uložením trestu zákazu činnosti vo výmere 3 rokov boli porušené viaceré zásady ukladania trestov, ktoré stanovuje Trestný zákon, pričom poukázala na viaceré rozhodnutia v obdobných trestných veciach, kde pri fatálnejších následkoch, ako aj pri iných závažnejších okolnostiach, postačovali aj tresty zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v kratšom trvaní, a to jedného roka. V minulosti viedla riadny život, doposiaľ nebola trestne stíhaná. Vzhľadom na vyššie skutočnosti odvolateľka navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k nasledovným záverom.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, na súde prvého stupňa vykonané dokazovanie v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Prvostupňový súd dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým záverom.

Krajský súd konštatuje, že z takto vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaná spáchala skutok v takom rozsahu, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku. Uvedený záver je možné konštatovať predovšetkým na základe výpovede samotnej obžalovanej, ktorá sa v prípravnom konaní v celom rozsahu priznala k spáchaniu skutku uvedenom v uznesení o vznesení obvinenia, pričom uviedla, že dňa 21.02.2022 v čase okolo 21.00 hod. išla s kamarátom do pohostinstva Lívia, kde sa v tom čase nachádzal aj jej brat, na ktorom videla, že mu nie je dobre. Po zistení, že brat neužil lieky na tlak, sa zľakla, a preto sa rozhodla, že pôjde bratovi pre tabletky. V pohostinstve pila červené víno, cítila sa dobre, od kamaráta si vypýtala jeho vozidlo, ktorým následne jazdila v čase po 22.00 hod.. Po prejdení 15 metrov ju zastavila hliadka polície, ktorá od nej žiadala doklady. Bola oblečená len v pyžame, doklady pri sebe nemala, nakoľko nepredpokladala, že bude šoférovať. Po poučení zo strany polície, bola vyzvaná, či by bola ochotná vykonať dychovú skúšku. Pri tejto dychovej skúške nafúkala hodnotu 0,52 mg/l a opakovane 0,50 mg/l alkoholu v dychu, následne bola predvedená na Obvodné oddelenie v Humennom. Celá situácia ju veľmi mrzí, chcela pomôcť svojmu bratovi. Bola by rada, keby dostala peňažný trest alebo trest povinnej práce, nakoľko sa chystá na skúšky na medzinárodného dopravcu.

Obžalovaná je zo skutku usvedčovaná okrem vlastnej výpovede z prípravného konania, kde sa ku skutku priznala, aj inými vo veci vykonanými dôkazmi, predovšetkým výpoveďou svedka policajta E. F. G., ktorý uviedol, že dňa 21.02.2022 vykonával službu, kedy bol spolu s kolegom členom hliadky E. D. vyslaný operačným strediskom do obce Kochanovce k prevereniu oznámenia, že vozidlom Renault Megan Scenic by mala jazdiť osoba pod vplyvom alkoholu. Toto vozidlo našli v blízkosti pohostinstva, počas toho komunikovali s operačným dôstojníkom. Následne spozorovali, ako do vozidla sadá neznáma osoba. Vozidlo sa pohlo smerom k hliadke. Predmetné vozidlo zákonným spôsobom zastavili a zistili, že osádka vozidla tvorí iba jedna osoba, ktorá im poskytla jediný doklad, ktorý mala pri sebe. Následne túto osobu vyzvali, aby preukázala svoju totožnosť, pričom bola poučená, či je ochotná podrobiť sa dychovej skúške. Dychová skúška bola vykonaná s výsledkom 0,52 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu. Odber biologického materiálu menovaná osoba nežiadala. V čase o 22.46 hod. bola osoba podrobená opakovanej dychovej skúške s výsledkom 0,50 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu. Na miesto bol privolaný aj poverený príslušník ODI v Humennom. Po spísaní potrebných písomností bola menovaná vodička následne umiestnená do CPZ na OO PZ v Humennom povereným príslušníkom.

Zo záznamov o vykonaní dychovej skúšky meracím prístrojom AlcoQuant 6020 Plus číslo A 409088 zo dňa 21.02.2022 vyplýva, že pri prvej dychovej skúške dňa 21.02.2022 v čase o 22.28 hod. bola nameraná obžalovanej hodnota alkoholu v dychu 0,52 mg/l. Táto dychová skúška je riadne podpísaná. Taktiež aj výsledok druhej dychovej skúšky je podpísaný a z tohto vyplýva, že dňa 21.02.2022 v čase o 22.28 hod. bola obžalovanej nameraná hodnota alkoholu v dychu 0,50 mg/l.

Okresný súd sa v napadnutom rozsudku správne, logicky a presvedčivo vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie. Všetky vykonané dôkazy prvostupňový súd náležite, jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak k správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré, aj podľa názoru odvolacieho súdu, plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. Správne a zákonu zodpovedajúce sú preto právne závery okresného súdu, pokiaľ ide o výrok o vine napadnutého rozsudku a rovnako tak, aj pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovanej, keď takéto konanie posúdil ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaná tým, že pod vplyvom alkoholu v stave vylučujúcom spôsobilosť viedla motorové vozidlo (podľa zaužívanej súdnej praxe viac ako 1 ‰ alkoholu v krvi), pričom mohla ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, naplnila po objektívnej aj subjektívnej stránke obligatórne náležitosti uvedeného prečinu. Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami. Súčasne je tiež možné konštatovať, že okresný súd v rámci všeobecných zásad platných pre ukladanie trestov, dostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane obžalovaného. Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa ohľadne výšky trestu a spôsobu jeho výkonu, pričom má za to, že uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, teda pri strede zákonom stanovenej trestnej sadzby (až na 1 rok), v plnej miere zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov vzhľadom na vyššie uvedené konkrétne okolnosti prípadu, a to aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Prihliadal pritom i na spôsob spáchania činu a jeho následok, na hodnotenie osoby obžalovanej, jej pomery a možnosti nápravy, z čoho vyvodil záver, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takéhoto trestu. Po vyhodnotení všetkých okolností, súvisiacich s rozhodovaním o spôsobe výkonu uloženého trestu, bol vyvodенý záver,

že sú splnené podmienky ustanovené v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, a preto bol výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovanej podmienenečne odložený, za súčasného stanovenia skúšobnej doby na 12 mesiacov. Odvolací súd má tiež za to, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takéhoto trestu a účel trestu odňatia slobody sa dosiahne i bez jeho výkonu. Obžalovaná v priebehu plynutia tejto skúšobnej doby spôsobom svojho života a svojim správaním preukáže, či účel trestu sa dosiahne aj bez nariadenia výkonu trestu. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu, a preto je jeho uloženie úplne odôvodnené vtedy, keď páchatel' vyvolá trestným činom v doprave pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlo. Závažným prejavom vodičskej nedisciplinovanosti je najmä vedenie motorových vozidiel po požití alkoholu, pričom spoločenský záujem na ochrane ohrozených hodnôt vyžaduje, aby sa trest zákazu činnosti pravidelne ukladal aj vtedy, keď nevznikne škodlivý následok, t. j. v prípadoch prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zákona. Podľa § 61 ods. 1 Tr. zákona, trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Vychádzajúc z uvedeného, preto uložený trest zákazu činností viesť motorové vozidlá všetkých druhov obžalovanej na 3 roky, je potrebné hodnotiť ako zákonný, keďže takúto povinnosť konajúcim súdom Trestný zákon v ustanovení § 61 ods. 1, ods. 2 ukladá. Správne pritom postupoval prvostupňový súd, keď pri svojom rozhodovaní prihliadal aj na skutočnosť, že obžalovaná sa ako vodička motorového vozidla dopustila v období rokov 2013 - 2019 až 15 priestupkov na úseku dopravy, pričom z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že obžalovanej bol v priestupkovom konaní uložený zákaz činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 3 mesiacov v dobe od 11.11.2019 do 11.02.2020, a to pre jazdu pod vplyvom alkoholu, z čoho je zrejmé, že obžalovaná, ako vodička motorového vozidla, nevedla vozidlo pod vplyvom alkoholu prvýkrát a ani táto sankcia ju neodradila od opätovnej jazdy v stave vylučujúcom spôsobilosť. Ani krajský súd nezistil žiadne mimoriadne okolnosti na neaplikovanie vyššie uvedeného ustanovenia Trestného zákona.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovanej, krajský súd poukazuje na vyššie popísané okolnosti prípadu, ako aj právne úvahy, ktorými sa riadil pri svojom rozhodovaní a uvádza nasledovné.

Z pohľadu obžalovanej mala byť rozhodujúcim dôkazom dychová skúška vykonaná prístrojom AlcoQuant 6020 plus, číslo A409209, pri ktorej bolo u obžalovanej dňa 21.02.2022 v čase o 22.38 hod. nameraná hodnota 0,52 mg/l alkoholu v dychu. Výsledok tejto dychovej skúšky bol zachytený v listinnej podobe ako zápis o dychovej skúške (v spise na čl. 20), ktorý zápis obžalovaná bez námietok vlastnoručne podpísala. Obžalovaná v odvolaní spochybnila zákonnosť, aj presnosť tohto dôkazu. Krajský súd preto skúmal, či bol tento dôkaz získaný zákonným spôsobom, ako to má na mysli ustanovenie § 119 ods. 2 Tr. poriadku, teda či bol získaný z dôkazných prostriedkov podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona.

Ustanovenie § 32 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z .z. o policajnom zbore pri objasňovaní priestupkov v prípadoch podľa § 4 a § 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 219/1996 Z. z. o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov a o zriaďovaní a prevádzke protialkoholických záchytných izieb (ďalej len ZoOpZAN), deleguje policajtovi oprávnenie vyžadovať lekárske vyšetrenie na zistenie požitého množstva alkoholu alebo inej užitej návykovej látky.

Podľa § 4 ods. 1 ZoOpZAN, osoby vykonávajúce činnosť, pri ktorej by mohli ohroziť život, zdravie seba alebo iným osobám alebo poškodiť majetok, nesmú požívať alkoholické nápoje alebo iné návykové látky pri vykonávaní tejto činnosti alebo pred jej vykonávaním, ak by počas tejto činnosti mohli byť ešte pod ich vplyvom.

Podľa § 5 ods. 1 ZoOpZAN, príslušníci Policajného zboru, Vojenskej polície, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky, Zboru ozbrojenej ochrany letísk a zamestnanci obecnej a mestskej polície sú oprávnení v rámci svojej pôsobnosti vyzvať osoby uvedené v § 4 ods. 1 na vyšetrenie na zistenie alkoholu alebo iných návykových látok.

Podľa § 5 ods. 4 ZoOpZAN, vyšetrenie na zistenie alkoholu sa vykonáva dychovou skúškou prístrojom, ktorým sa určí objemové percento alkoholu v krvi. Ak sa osoba odmietne podrobiť takému vyšetreniu,

možno vykonať lekárske vyšetrenie odberom a laboratórnym vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu. Ak osoba odmieta takéto lekárske vyšetrenie, stupeň opilstosti určí lekár podľa medicínskych klinických príznakov.

Podľa § 9 ods. 1, 3 zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, policajt v službe je povinný v medziach tohto zákona vykonať služobný zákrok, ak je páchaný trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich páchania. Služobný zákrok je zákonom ustanovená a v jeho medziach vykonávaná činnosť policajta, pri ktorom sa bezprostredne zasahuje do základných práv a slobôd osoby.

Oprávnenie policajta vyzvať vodiča, aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou, alebo liekmi, ktoré môžu znížiť jeho schopnosť bezpečne viesť vozidlo, vyplýva aj z ustanovenia § 69 ods. 1 písm. d) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Z výpovede svedka príslušníka OO PZ E. F. G. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že svedok spolu s kolegom C. E. D. vykonával hliadkovú službu, kedy bol vyslaný operačným strediskom do obce Kochanovce na preverenie podozrenia jazdy pod vplyvom alkoholu. Aj podľa názoru krajského súdu, postupovala hliadka v súlade s ustanovením § 9 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z. z.. V rámci kontroly bola vodička vyzvaná, aby sa podrobila dychovej skúške do prístroja AlcoQuant 6020 plus, číslo A409209, bola poučená o spôsobe vykonania dychovej skúšky, pri ktorej bola nameraná dňa 21.02.2022 v čase o 22.38 hod. hodnota 0,52 mg/l alkoholu v dychu. Následne bol vyhotovený zápis o dychovej skúške, číslo merania 1514. Opakovaná dychová skúška bola vykonaná na rovnakom prístroji v čase o 22.46 hod. s nameranou hodnotou 0,50 mg/l alkoholu v dychu. Vodička bola poučená o možnosti odberu krvi alebo iných biologických materiálov, pričom k tejto možnosti sa nevyjadřila. Vodičke bola na mieste obmedzená osobná sloboda podľa § 85 ods. 1 Tr. poriadku a následne bola eskortovaná na OO PZ Humenné.

Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení, ako aj z výpovede svedka E. F. G., nemá ani odvolací súd žiadne pochybnosti o tom, že dychová skúška bola u obžalovanej vykonaná v súlade so zákonom a na to oprávneným subjektom – policajtom.

Rovnako niet pochyb o tom, že meranie alkoholu v dychu obžalovanej bolo vykonané certifikovaným meradlom a v súlade s návodom na obsluhu tohto prístroja. Táto skutočnosť bola v konaní preukázaná certifikátom o overení analyzátoru dychu (v spise na čl. 21), ktorý bol na hlavnom pojednávaní riadne oboznámený ako listinný dôkaz, ako aj výpoveďou svedka E. F. G. na hlavnom pojednávaní.

Čo sa týka námietky obžalovanej o nepresnosti merania tohto prístroja, tu treba uviesť, že v Slovenskej republike sú analyzátory dychu zaradené medzi určené meradlá už dlhšiu dobu, nejde teda o žiadne novum. Určené meradlá podľa zákona NR SR číslo 142/2000 Z. z. o metrologii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o metrologii) sú meradlá podliehajúce povinnej metrologickej kontrole. Podrobnosti upravuje vyhláška Úradu pre normalizáciu, metrologiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky číslo 310/2000 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Úradu pre normalizáciu, metrologiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky č. 210/2000 Z. z. o meradlách a metrologickej kontrole (ďalej len vyhláška č. 310/2010 Z. z.).

Analyzátorom dychu je venovaná príloha číslo 25 vyhlášky č. 310/2010 Z. z., ktorá okrem toho, že analyzátory dychu definuje ako meradlo slúžiace na stanovenie koncentrácie etanolu vo vydychovanom vzduchu, ktorý vzniká v pľúcnych alveolách, tak ich aj delí na prenosné a neprenosné a takisto špecifikuje požiadavky kladené na takéto merací prístroj, aby mohol byť použitý na dokazovanie ako určené meradlo podľa § 8 zákona o metrologii. Jednou z týchto metrologických požiadaviek je aj stanovenie hodnoty najväčších dovolených chýb (kladných alebo záporných) pri technických skúškach na účely schvaľovania typu a pri prvotnom overení za predpísaných pracovných podmienok pre jednotlivé merania.

Pri trestnom čine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zákona, je trestná zodpovednosť u páchatel'a podmienená stavom vylučujúcim spôsobilosť na výkon zamestnania alebo inej činnosti, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku.

Obsah alkoholu vo vydychovanom vzduchu sa vyjadruje v jednotkách mg/l. Z medicínskeho hľadiska, ktoré je akceptované aj trestnoprávnou praxou, schopnosť vodiča bezpečne viesť motorové vozidlo je nepriaznivo ovplyvnená, ak hladina alkoholu v jeho krvi dosiahne 0,4762 mg/l etanolu vo vzduchu, čo je hladina alkoholu v krvi 1,00 g/kg, teda jedno promile. Podľa lekárskej vedy žiaden - teda ani nadpriemerne disponovaný vodič motorového vozidla - nie je schopný pri tejto hladine alkoholu v krvi bezpečne viesť vozidlo. Správnosť výsledkov merania musí byť v závislosti od zistenej koncentrácie alkoholu overená prinajmenšom opakovaným meraním, a to v určenom časovom intervale, prípadne ďalšími dôkazmi preukazujúcimi, že meranie bolo vykonané v súlade s výrobcom dychového analyzátora stanoveným, resp. odporúčaným postupom, dodržanie ktorého eliminuje nežiaduci účinkov ovplyvňujúcich faktorov a iných rušivých vplyvov.

U obžalovanej bola v kritickom čase nameraná hodnota 0,52 mg/l alkoholu v dychu. Pri opakovanej dychovej skúške realizovanej s odstupom 18 minút bola u obžalovanej nameraná hodnota 0,50 mg/l. Z certifikátu o overení analyzátora dychu mimo iné vyplýva, že miera nepresnosti tohto meradla bola stanovená na úrovni 5 %. Pri akceptovaní tejto 5 % miery nepresnosti pri koncentráciách nad 0,48 mg/l a jej zohľadnení v prospech obžalovanej, by hodnota alkoholu v jej dychu dosahovala v kritickom čase úroveň 0,494 mg/l (0,52 mg/l – 0,026 mg/l ako 5% odchýlka z nameranej hodnoty), teda by naďalej výrazne prevyšovala z pohľadu posudzovanej trestnej veci kľúčovú hodnotu 0,4762 mg/l.

Ohľadne návrhu obžalovanej na vykonanie ďalších dôkazov, okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zdôvodnil, prečo ich vykonanie nepovažoval za potrebné, s čím sa stotožnil aj krajský súd. Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovanej opätovne navrhol vykonať dôkaz, a to výsluch obžalovanej a výsluch svedka brata obžalovanej. Krajský súd návrh obhajcu zamietol, a to z dôvodu, že rozsah vo veci vykonaných dôkazov považoval krajský súd za dostatočný na vydanie rozhodnutia prvostupňovým súdom.

Súd, vykonávajúci dokazovanie vo veci, totiž čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný návrhmi strán, ani ich názormi. Je výlučne na jeho zväžení, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila. Rozsah vo veci vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom považoval aj krajský súd za dostatočný na vydanie rozhodnutia. V týchto súvislostiach krajský súd ale pripomína, že kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy strán konania na vykonanie dokazovania, sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania, a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný.

Krajský súd konštatuje, že skutkový stav bol okresným súdom na podklade vykonaného dokazovania zistený správne a následne bol aj zákone subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Skutočnosť, že brat obžalovanej neužil, či nemal lieky, nie je takou situáciou, kedy by nebolo možné iným spôsobom, než jazdou pod vplyvom alkoholu, zabezpečiť lieky, a preto ani výsluch obžalovanej, či navrhovaného svedka, by nemali vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Záverom krajský súd dodáva, že zrejme ušlo pozornosti okresného súdu, že obžalovaná bol doposiaľ pätnásťkrát priestupkovo postihnutá, pričom vo všetkých prípadoch sa jednalo o priestupky na úseky dopravy. Vzhľadom na skutočnosť, že sa obžalovanej kladie za vinu trestná činnosť súvisiaca s vedením motorového vozidla, nie je možné pri ukladaní trestu použiť ustanovenie § 36 písm. j) Tr. zákona (vedenie riadneho života) ako poľahčujúcu okolnosť. Toto pochybenie okresného súdu však z dôvodu absencie odvolania prokurátora nebolo možné v odvolacom konaní napraviť a napadnutý rozsudok okresného súdu zmeniť v neprospech obžalovaného (zásada „reformatio in peius“).

Krajský súd preskúmaním veci takisto nezistil, aby obžalovanej bol uložený neprimeraný trest alebo trest mimo rámec trestnej sadzby, a to aj pri treste zákazu činnosti. To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok obžalovanej vyhodnotil ako nedôvodný a jej odvolanie zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.